

KLAU?TUKAS

Pažinimo raktas yra klausukas

Nepriklausomas Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraštis Nr. 21(33) 02-10-24

Šiame numeryje galite paskaityti apie: mus, [klaustukietes](#), mūsų pomėgius, norus, siekius... Prisiminti neseniai prabėgusią spalio 4-ąją - Tarptautinę [Mokytojų](#) dieną... Kviečiame pasivaikščioti [kalbų](#) šventės koridoriais... Paskaityti apie įgyvendintą „[Akvariumo](#)“ idėją mokykloje bei jos naudą... Kelionę į [tulpių](#) šalį... Apie gyvenimo [kelio](#) pasirinkimą... O sporto gerbėjus tikimės nudžiuginti net visą puslapį užėmusiais straipsniais apie sportuojančio jaunimėlio [pasiekimus](#).

Redakcija:

**Ernesta Juškėnaitė,
Ramunė Lenkauskaitė,
Vilma Biekšaitė,
Justina Mišeikytė,
Renata Račkauskaitė.**

Klaustuko vadovė:

Birutė Paltanavičienė

Redakcijos žodis, arba

tiesiog susidraugaukim...

*Vėl spalvis švelniai apglėbė mano pečius,
paglostė galvą, šiauštelėjo plaukus
ir ėmė kažką tyliai šnabždėti į ausį.*

Nieko nesupratau,

tik pajutau šiltą švelnumą...

Staiga pabudau ir ėmiau keistai kartoti...

Aš esu.

Aš noriu gyventi.

Aš noriu žinoti.

Aš noriu ieškoti.

Aš ieškau Širdies kelio.

Ieškokime. Raskime. Susidraugaukime.

Su rudeniū, su žvarbiu vėju,

su piktu kaimynu.

Aš ir pati šito labai noriu...

Rudeniukė Justė

Mes klaustukietės

Mes klaustukietės: (iš kairės)

Svajūnė Juodytė (4h); esu humanitarė, myliu poeziją, meną, mielai padedu kitiems, vertinu laisvę.

Viktorija Čiupailaitė (3h); sėdėti vietoje - ne man!

Dovilė Staknytė (1a): esu kiek keistoka asmenybė, tačiau turiu daug idėjų, draugauju su mažais ir dideliais.

Ramunė Lenkauskaitė (4h): liūtukė pagal horoskopą; kaip ir mano bendravardė gėlė, mėgstu būti gamtoje viena.

Renata Račkauskaitė (4h): stengiuosi visus džiuginti; jei tamsa užgniauzia savo delnuose, aš tampu saule, negailestinga ir skaudžiai deginančia.

Vilma Biekšaitė (3h): esu žmogus, kuriam teisybė aukščiau visko! (sėdi iš kairės)

Rusnė Mikiškaitė (1a): didžiąją mano gyvenimo dalį užima muzika.

Justina Mišeikytė (4h): menas, draugystė, šypsena - štai kokia aš!

Birutė Paltanavičienė: sugalvoju įgyvendinu; be savo mergaičių ir „Klaustuko“ aš - tik puselė.

Nuotraukoje nėra: **Ernestos Juškėnaitės** (4h) ir **Vaidos Marcinkevičiūtės** (1a).

[Turinys](#)

Mokytojų diena

Mūsų jaukiame „skruzdėlyne“ (suprask: mokykloje), kur nuolatos virte verda darbas, visuomet gausu įvairiausių projektų, kur visuomet esame labai užsiėmę, bet visuomet prasimanome ką nors įdomaus, tąkart buvo spalio 4 - oji. Net saulutė iš po rudeninių debesų švystelėjo - sveikino visus Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojus su jų švente TARPTAUTINE MOKYTOJO DIENA.

Mokyklos gyvenimas apvirto aukštyn kojomis. Naujieji mokytojai - abiturientai - neslėpė džiaugsmo šypsenų - juk tik kartą per dvylika metų, turėdamas visas teises, gali drąsiai užsukti į mokytojų kambarį, dėstyti pamokas, pildyti žurnalą, rašyti pažymius, t.y. pabūti tikru mokytoju.

Puikiai tądien tvarkėsi ir naujoji administracija: direktorius Andrius Galdikas, pavaduotojai Lina Rackevičiūtė, Skirmantė Liudvinavičiūtė, Ernesta Juškėnaitė, sekretorė Rasa Urbelytė. Savo įspūdžiais ir spalio 4 - tosios nuotaikomis jie dalinasi su skaitytojais.

Andrius Galdikas: Būdamas direktoriumi, pastebėjau, kad mūsų gimnazijos moksleiviai yra žymiai drausmingesni nei mokytojai.

Darius Zinkevičius: Mokytojų diena buvo puiki. Mokytojai - šaunūs. Mums viskas pavyko puikiai, taip, kaip buvome suplanavę

Renata Račkauskaitė (mokytoja): Man ši diena labai patiko. Mokytojo akimis pažiūrėjau į gyvenimą - jis sunkus, bet nuostabus. Ši diena - labai svarbus puslapis mano gyvenime, susijęs su ateitimi.

Dar linksmiau, kuomet girdime gerus savo tikrų mokytojų atsiliepimus apie šią dieną. Ačiū, kad įvertinote.

Ernesta Juškėnaitė, 4ah klasė

[Turinys](#)

Kalbų gatvė

Mūsų gimnazijoje vyksta įvairūs ir įdomūs renginiai. Ar ne taip įvertinote neseniai vykusią kalbų dieną? Tą dieną mokyklos koridoriuose nusitęsė kalbų gatvės. Per pertraukas čia galėjai išvysti moksleivių pasirodymus. Galėjai pasirinkti, į kurią gatvę pasukti, ko klausytis ir ką stebėti.

Gal tik kiek gaila dėl labai mus „spaudusio laiko: per vieną pertrauką norėdami pamatyti kelis pasirodymus turėjome lakstyti iš vieno aukšto į kitą, sprautis minioje ar net stiebtis ant pirštų galų. Tačiau šitie nepatogumai tikrai nesugadino mūsų šventinės nuotaikos. Moksleiviams ypač patiko Legendinės britų grupės „The Beatles“ pasirodymas: Vienuoliktokai puikiais savo balsais ir skambiomis gitarų melodijomis pakrerėjo žiūrovus ir sulaukė aidžių katučių.

Vėliau vykęs angliško mado pristatymas taip pat buvo puikus. „Pirmąjį mados klyksmą“ demonstravo 1a klasės moksleiviai, išvydome ne tik sporto, žiemos, diskotekos, bet net vonios bei virtuvės mado kolekcijas. Kas žino, gal jau šiandien virtuvėje šeimininkės rengiasi pagal tąkart demonstruotą madą...

Angliškus pasirodymus papildė 2a klasės merginų dainos. Sakykit, ar neverta truputį pasispausti minioje dėl tokių populiarių „Atomic Kitten“ grupės panelių dainų? Vėliau aktu salės scenoje pasirodė šokių grupė, po jos sekė prancūziškas vaidinimas. Mūsų gimnazijos prancūzai išraiškingai vaidino trumpus siužetėlius.

Vokiškoje gatvelėje taip pat vyko Linksmi ir nuotaikingi renginiai. Čia „vokietukai“ šoko, dainavo ir, žinoma, demonstravo savo vokiečių kalbos žinias.

Rusų gatvėje šios kalbos besimokantys moksleiviai puikiai leido laiką dalyvaudami linksmuose pasirodymuose. Per kitą pertrauką išgirdome (ir patys turėjome progą giedoti) lotynišką studentų himną. Įspūdi paliko ne tik dar negirdėtas himnas, bet ir originali „choro“ apranga.

Pertraukos, skirtos gimtajai lietuvių kalbai, pradžioje „Kepurine“ pasveikino vienuoliktokės, pasipuošusios tautiniais drabužiais ir, kaip dera lietuvaitėms, santūriomis šypsenomis. 1a klasės moksleiviai priminė pasaulio medį, po kurio šakomis kiekvienas iš mūsų - žmogus iš Lietuvos. Maloniai nustebino 8a klasės mokiniai ir jų (kartu su auklėtoja B.Paltanavičiene, kuri trumpam tapo bobute) inscenizuota lietuvių liaudies daina „Vedė bobutė ožiuką turgun“ Komiškas pasirodymas pelnė žiūrovų simpatijas. Per kitas pertraukas lietuvių kalbos gatvėje galėjai žaisti liaudies žaidimus, šokti ir dainuoti kartu su mokytoja Dalia Raslaniene ir jos mokiniais.

Kalbų gatvės suteikė mokyklinei kasdienybei įvairumo, o mokiniams - džiaugsmo.

Rusnė Mikiškaitė ir Dovilė Staknytė, 1a klasė

Akvariumas

Pirmiausia sutriko, paskui sujudo 8a, išgirdusi auklėtojos sumanymą. „Akvariumas“ mums? Netikėta, įdomu ir nė karto nemėginta. Gerai, kad tą dieną pamokas vedė dvyliktokai, nes mes buvome išsiblaškę, gyvenome tik „Akvariumo“ idėja. Tai buvo Mokytojų diena, spalio 4 - oji.

Pasibaigė pamokos, mokykla ištuštėjo, o mes užsidarėme klasėje. Prieš akis buvo ilga bendravimo, žaidimų ir įdomybių naktis. Buvo ir skeptikų, bet dauguma labai laukė viso vakaro.

Susėdome diskusijai apie prasivardžiovimą. Išsiaiškinome, kodėl vaikai prasivardžiuoja:

- prasivardžiovimas silpnųjų ginklas.
- priemonė atkeršyti,
- kitą suniekinti, save išaukštinti
- neigiamų emocijų išliejimas.
- norėjimas pritapti,
- nekultūringumo pademonstravimas,
- kaip žaidimas.
- pravardžiuojami silpnesni.

Nutarėme, kad nekreipsime dėmesio į neklaužadas ir nekelsime problemų. Argi mes - vaikai?

Atėjo vakarienės metas. Tai buvo pirmas kartas, kai visi klasės draugai valgė prie bendro stalo ir visi - kotletus. Linksmi pasisotino, daug kas norėjo pailsėti, leisti skrandžiui ramiai dirbti, bet auklėtojai atrodė, kad geriausias poilsis diskusija.

Baigus aštuntą klasę laukia gimnazija. Gimnazistai turi išsiskirti iš kitų ne tik gražiu elgesiu, bet ir drabužiais. Išsprendėme problemą apie uniformos išvaizdą ir reikalingumą. Nuomonių buvo įvairių:

- uniforma šventinis drabužis;
- uniforma sulygina gimnazistus, suvienija;
- uniforma parodo mokyklos lygį;
- nėra diskriminacijos!

Nusprendėme, kad uniformos yra reikalingos. Piešėme jų pavyzdžius (keletą pavyzdžių pateikiame „Klaustuko“ skaitytojams).

O po to prasidėjo linksmoji dalis. Pasirodo, mes puikūs dainininkai, šokėjai ir aktoriai! Kaip smagu buvo šokti, grojant mėgstamai muzikai, degant žvakėms! Atrodė, kad esame kažkokiuose rūmuose, kviestiniame pobūvyje.

Priešnaktinė valandėlė buvo skirta poezijai. Nuėjome į sporto salę, pasiklojome „minkštas“ lovas ir skaitėme pasirinktą eilėraščių. Skambėjo įvairių poetų eilės, aprimo net Vytautas, Deividas, Tomas...

Miegosime. Bet Agnei parūpo mus nufilmuoti su Dovilės kamera. Įkliuvo. Auklėtoja kamerą atėmė. Nežinau, ar greit užmigome, jeigu ir nesikalbėjome, tai galvojome apie praleistą įdomų vakarą, o gal kai kas net ir namų ilgėjosi. Naktis praėjo be įvykių.

Sunkiai kėlėmės ryte: mažai miegoję, apsiblausę. Labiausiai, žinoma, norėjome valgyti. Skani buvo makaronų greitsriubė, kurią pas mamą vargu ar kas valgytų.

Po pusryčių diskutavome apie plepėjimą per pamokas. Diskusijoje ne visi aktyviai dalyvavo. Mažai kalbėjo klasės „šnekučiai“. Visiems buvo aišku, kad plepėjimas per pamokas niekam neatneša naudos. Nutarėme, kad griežtos bausmės turėtų užklupti tuos, kurie nepadarys išvadų. Sugalvojome:

- tegul plepiams bus užduodama daugiau namų darbų;
- tegul jie kalbasi su auklėtoja po pamokų;
- tegul penktadieniais klasę tvarko plepia!

Mobilus telefonas pranešė: atvažiavo Dovilės mama! Klasėje pakvipo gardžiais kibiniais! Reikėjo matyti, kaip mes juos „naikinome“.

Po sočių pietų Agnė, Dovilė ir Gabrielė pakvietė draugus išmėginti jėgas intelektualioje viktorinoje. Smagi buvo viktorina, ypač pabaiga, saldinių valgymas!

Dar visko buvo: negražių ir netaisyklingų žodžių laidotuvės, susirašinėjimas su klasės draugais, pasirašant slapyvardžiais, klasės stendo rengimas, „Akvariumo“ aptarimas.

Atėjo išsiskyrimo akimirka. Linksmi atsiveikiname, žinodami, kad pirmadienį daug ir ilgai dalinsimės įspūdžiais. „Akvariumas“ mums buvo naudingas: išsprendėme klasės problemas ir dar labiau susidraugavome. Jo nepamiršime.

Dovilė Drungilaitė, 8a klasė

Turinys

Tulpių šalyje

Kiekvienais metais mūsų mokyklos mokiniai vyksta į Sneek'ą - nediduką Olandijos miestelį. Olandija tulpių šalis, iš kurios maždaug prieš mėnesį grįžome pilni įspūdžių ir nuotykių. Nors praėjo jau mėnuo, bet vis dar prisimename kelionę su šypsena ir truputėliu liūdesio... Taip sunku buvo palikti ten sutiktus naujus draugus, su kuriais kartu praleidome visą savaitę.

Kiekvieną vakarą linksminomės kartu „Triadoj“ populiariausiam Sneek'o klube. Tiesiog kiekvieną dieną mūsų laukė pramogos ir linksmybės. Galėjome atitrūkti nuo kasdieninių darbų, apie nieką negalvoti, linksmi leisti laiką su naujaisiais draugais, pažinti jų kultūrą ir, be abejo, lavinti savo anglų kalbą.

Taip pat laukė olandų mums bei vengrams (kadangi ir jie tuo pat metu svečiavosi Olandijoje) paruoštas kultūrinis vakaras; sužavėjęs visus. Jame ir mes, lietuviai, turėjom pristatyti savo paruoštą programą, atspindinčią lietuvių tradicijas bei papročius. Vakaro metu buvo įteikta taurė tinklinio bei krepšinio varžybų, kurios vyksta per kiekvieną susitikimą, nugalėtojams. Jais, be abejo, tapo lietuvių komanda! Jau tradicija, jog kiekvienais metais taurė vis keliauja Lietuvon. Tuo visi labai džiaugėmės.

Taip pat kelionės metu turėjome puikią galimybę pasigrožėti naktiniu Berlynu - Vokietijos sostine, aplankyti garsųjį Amsterdama, pabuvoti Rembranto muziejuje, pamatyti milžiniškus olandiškų gėlių bei pomidorų šiltnamius ir dar išvysti daug be galo gražių vietovių.

Neįmanoma to, ką matėme, jautėme bei patyrėme nusakyti žodžiais. Abejoju, ar žodžiai perteiks tuometines nuotaikas. Manau, jas galima įžvelgti visų buvusiųjų veiduose. Labai džiaugiuosi, kad susirašinėjame su naujaisiais draugais ir laukiame jų vėl atvykstant į Lietuvą.

Silvija Kudrevičiūtė, 3h klasė

Turinys

Profesija

Šiais mokslo metais įsipareigojome savo laikraštyje pateikti žinių apie pačias populiariausias profesijas. Jos bus iš „pirmų lūpų“ t.y. interviu. Taip tikimės padėti abiturientam, pasirinkti gyvenimo kelią.

Aktorius

Su aktore Vaiva Mainelyte kalbėjau prieš spektaklį mūsų gimnazijoje, Salėje jau šurmuliavo žiūrovai, todėl, ilgai nelaukus, puoliau klausinėti.

V.B. Kodėl pasirinkote aktorės profesiją?

V.M. Jau nuo mažumės svajojau tapti aktore, Su kiemo draugais žaisdami patys kūrėme spektaklius, o po to viskas natūraliai susiklostė ir tapau tuo, kuo esu dabar.

V.B. profesijos pasirinkimas ypač aktualus vyresniųjų klasių mokiniams. Jei ne paslaptis, kaip Jums sekėsi mokytis mokykloje?

V.M. Aš (nusišypso)? Aš mokiausi tikrai gerai ir galėjau tapti garsia gydytoja ar teisininke. Galėjau, kaip tėtis sakė, bent pelningesnę profesiją pasirinkti. Bet mane žavėjo teatras...

V.B. Kaip į jūsų pasirinkimą reagavo tėvai?

V.M. Na, kaip jau sakiau, tėvelis nebuvo labai patenkintas. bet mama visuomet palaikė mane.

V.B. Kokią vietą Jūsų gyvenime užima teatras?

V.M. Teatras -mano gyvenimas (lyg įsižeidė tokį klausimą išgirdusi).

V.B. Ar Lietuvoje šiais laikais aktorius gali tikėtis karjeros aukštumų?

V.M. Žinoma, kad ne! Lietuvoje, jei ir turėsi darbo, tai už jį atlygis bus arba minimalus, arba negausi jokio!

V.B. Kaip jaunieji aktoriai turėtų ruoštis būsimai specialybei?

V.M. Pirmiausia rinkdamiesi profesiją turėtų atsižvelgti į savo sugebėjimus, o kai pasijus tikrai tam tinkami, turėtų pradėti tobulinti užsienio kalbas, lietuvių kalbos taisyklingumą, lavinti mimiką ir dar daug ką. Tam tikrai reikia realiai matomo patraukimo, nes kitaip bus labai sunku.

V.B. Svarbiausios Jūsų gyvenimo vertybės ?

V.M. Dora.

Staiga prasiveria durys - aktorę kviečia į sceną. Dailiais pirštais perbraukusi plaukus ir santūriai nusišypsojusi, ji skuba į savo gyvenimą - į sceną. Čia aktoriai išdalina save, o iš mūsų tikisi tiek mažai: rimties, šypsenos, plovimų.

Vilma Biekšaitė, 3h klasė

Pasaulio čempionatas

Ar jutote, kaip vasarą atgijo mūsų miestas? Jis tiesiog žaižaravo! Miestelėnų akis stebino užsienio turistų gausa. Jaunieji sportininkai, jau seniai besitreniruojantys Trakų ežeruose, juto jauduliuką ir norą pasižymėti sporto istorijoje. Lietuvos televizijos ir radijo bei spaudos reklamos nuolat skelbė: Trakuose įvyks pasaulio akademinio irklavimo čempionatas!

Darbas virte virė ir po vandeniu. Mat prieš čempionato pradžią narai valė ežerus, traukė iš jų dugno cementinius stulpus, metalines konstrukcijas ir kitokį šlamštą. Darbo stvėrėsi ir savivaldybės finansuoti darbininkai, todėl atgijo ir pajaunėjo miesto šaligatviai.

Visai neatsitiktinai prie Trakų pilies padaugėjo labai jau lėtai vaikstančių gražiosios lyties atstovių, kurių žvilgsniai visai pastebimai krypo į sportininkus. Tai netrukdė, o veikė kaip balzamas, suteikė dar daugiau ryžto, valios ir jėgų laimėti. Nevalia pamiršti ir tų merginų,

kurios irklavo ne blogiau už vaikus.

Paskui... Jaudulys, viltis, artėjantis finišas ir ilgai laukti rezultatai:

Mariaus Ravinskio (3br) porinė keturvietė finišą pasiekė dešimta!

Eimantas Grigalius (3h) su porininku aplenkė aštuonias įgulas!

Lietuvos merginų aštuonvietė užėmė garbingą IV vietą.

Aistė Dainauskaitė (2br) užėmė dešimtą vietą.

Džiaugiamės pačiomis jauniausiomis irklotojomis S.Jociūnaite (8d) ir V.Keršyte (7b). Iš visos širdies linkime joms puikių sportinių rezultatų.

Reikia tikėtis, kad tokios varžybos Trakuose ne paskutinės. Jos naudingos ir sportininkams, ir miestui bei miestelėnams. Reikia tikėtis, kad mūsų gimnazijos moksleivių pavardės netolimoje ateityje bus spausdinamos garsiausių pasaulio dienraščių pirmuosiuose puslapiuose.

Vilma Biekšaitė, 3h klasė

[Turinys](#)